

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ХЕРСОНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ
АГРАРНО-ЕКОНОМІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ (УКРАЇНА)
ДЕПАРТАМЕНТ СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА ТА ЗРОШЕННЯ
ХЕРСОНСЬКОЇ ОБЛАСНОЇ ДЕРЖАДМІНІСТРАЦІЇ (УКРАЇНА)
ПІВДЕННА ДЕРЖАВНА СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКА ДОСЛІДНА СТАНЦІЯ ІВПМ
НААН (УКРАЇНА)
ПОЛТАВСЬКА ДЕРЖАВНА АГРАРНА АКАДЕМІЯ (УКРАЇНА)
ІНСТИТУТ ДОСЛІДЖЕНЬ ЕКОНОМІЧНИХ І СОЦІАЛЬНИХ ПРОБЛЕМ
ГЛОБАЛІЗАЦІЇ,
ЄВРОПЕЙСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ (ГРУЗІЯ)
ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ (МОЛДОВА)
ДЕРЖАВНИЙ ЕКОНОМІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ З НАВЧАЛЬНИХ РОБІТ (ВІРМЕНІЯ)
ДЕПАРТАМЕНТ ОПЕРАЦІЙНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ, УНІВЕРСИТЕТ НАУКИ І ТЕХНІКИ
AGH (ПОЛЬЩА)
ЗАКЛАД ОСВІТИ «ГОМЕЛЬСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМ. П.О.СУХОГО» (РЕСПУБЛІКА БІЛОРУСЬ)**

МАТЕРІАЛИ

**І-ї МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО – ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
«ТЕНДЕНЦІЇ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ МЕНЕДЖМЕНТУ В
УМОВАХ ГЛОБАЛЬНИХ ВИКЛИКІВ»**

28 травня 2021 р.

м. Херсон

УДК 005:339.9(043.2)

Т 33

*Рекомендовано до друку
Вченою радою економічного факультету
Херсонського державного аграрно-економічного університету
(протокол № 11 від «24» червня 2021 р.)*

**Тенденції та перспективи розвитку менеджменту в умовах глобальних
Т 33 викликів:** матеріали І Міжнар. наук.-практ. конф. (28 травня 2021 р., м. Херсон) / за ред. Н.В. Кириченко, Н.Д. Худік та ін. – Херсон: Книжкове видавництво ФОП Вишемирський В.С., 2021. – 484 с.

ISBN 978-617-7941-28-5 (електронне видання)

В матеріалах конференції висвітлено передові науково-практичні результати досліджень, що отримані у галузі сучасного менеджменту. Конференція покликана стимулювати обмін ідеями та тематичною інформацією між українськими та зарубіжними вченими, представниками наукового та виробничого середовищ, слугувати джерелом інформації про сучасний рівень наукової роботи для здобувачів вищої освіти.

Для здобувачів вищої освіти, науковців та фахівців.

*Матеріали збірника подаються в авторській редакції
та друкуються мовою оригіналу*

Відповідальність за достовірність фактів, власних імен, географічних назв, цитат та інших відомостей несуть автори публікацій. Відповідно до Закону України «Про авторське право і суміжні права», при використанні наукових ідей та матеріалів цього збірника, посилання на авторів і видання є обов'язковим.

Відповідальний за випуск – в.о. завідуючої кафедрою менеджменту та інформаційних технологій, к.е.н., доцент Кириченко Н.В.

Технічний редактор: старший викладач кафедри менеджменту та інформаційних технологій Худік Н.Д.

**Розповсюдження і тиражування без офіційного дозволу
Херсонського державного аграрно-економічного університету заборонено!**

ISBN 978-617-7941-28-5 (електронне видання)

© Колектив авторів, 2021

© ХДАЕУ, 2021

© Видавництво ФОП Вишемирський В.С., 2021

Димова Г.О., Ларченко О.В. Проблема ідентифікації систем в умовах невизначеності.	401
Катеринюк І.П., Власюк Ю.О. CRM-системи управління як спосіб формування конкурентних переваг.	403
Лобода О.М., Кириченко Н.В. Технологія побудови експертних систем в процесі управління господарською діяльністю підприємства.	406
Мінайленко А.С., Косухіна Л.І. Оцінка ефективності використання капіталу підприємств будівної галузі України.	409
Новосьолова О. С., Нейчева М. О. Сучасні тренди розвитку фінансових технологій.	412
Орлик О.В. Інноваційні технології в діяльності підприємств готельного бізнесу.	415
Худік Н. Д. Хмарні технології: становлення та розвиток.	418
Щербина О.В. Моделювання та управління технологією виробничих систем у сільському господарстві.	420
<u>7. ТЕОРЕТИЧНІ ТА ПРИКЛАДНІ АСПЕКТИ ПУБЛІЧНОГО АДМІНІСТРУВАННЯ ТА РЕГІОНАЛЬНОГО УПРАВЛІННЯ, АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ ТЕРИТОРІЙ.</u>	
Sonova E. M. Berezhnaya G. G. Creating a territory brand as a way to attract tourists.	424
Varuk V.V., Parkhomenko O.S. Approaches to state regulation of the population welfare of territorial communities: advantages and disadvantages.	427
Блохіна А.С., Шibaєва Н.В. Врахування досвіду САП ЄС при формуванні системи державних інструментів впливу на розвиток сільських територій України.	430
Вайда Т. Визначення умов та врахування причин порушень безпеки особового складу територіального органу Національної поліції України як фактор забезпечення правопорядку в регіоні.	433
Галат Л.М. Державна підтримка модернізації індустріального садівництва... ..	437
Косянчук М. С., Гернего Ю. О. Венчурне фінансування як інструмент інноваційного розвитку держави.	440
Нестор О.Ю. Світовий досвід управління активами територіальних громад: Канада.	443

Димова Г.О., к.т.н., доцент,
Ларченко О.В., к.с.-г.н., доцент,
Херсонський державний аграрно-економічний університет, Україна

ПРОБЛЕМА ІДЕНТИФІКАЦІЇ СИСТЕМ В УМОВАХ НЕВИЗНАЧЕНОСТІ

Під управлінням розуміють організаційну діяльність, яка здійснює функції управління будь-якою роботою, спрямованою на досягнення визначених цілей [1]. Процес управління складається з аналізу процесу прийняття рішень про найбільш доцільні дії у відповідних ситуаціях. Людина, що здійснює управління, приймає рішення, оцінюючи навколишню обстановку за допомогою інформації, отриманої від своїх органів почуттів, вимірювальних приладів, інших осіб та технічних приладів. У багатьох випадках цієї інформації виявляється недостатньо для однозначної оцінки обстановки. Тоді використовується досвід, знання, пам'ять, інтуїція. Чудовою властивістю людини є здатність приймати рішення в умовах значної невизначеності щодо навколишнього оточення з отриманням належної інформації.

Для того, щоб управляти, розроблені математичні методи, що дозволяють аналізувати існуючі види інформації, відсіювати непотрібну інформацію і виділяти найбільш істотну її частину, слід використовувати необхідну інформацію для оцінки ситуації, що склалася, і виробляти рекомендації, що забезпечують найбільш ефективне виконання цілей управління ситуацією. Вибір моделі при вирішенні задач управління та вивченні безперервних процесів обумовлений як умовами реалізації, так і вимогами адекватності. В умовах невизначеності на перший план виходять алгоритми і методи інформаційного аналізу даних різної структури, причому інформаційний аналіз є складовою частиною системи ідентифікації.

Для розв'язання проблеми управління в умовах невизначеності використовуються методи теорії адаптивних систем, які дозволяють [2, 3]: забезпечити високу точність управління при суттєвій зміні динамічних властивостей об'єкта; здійснювати оптимізацію режимів роботи об'єкта в умовах зміни його характеристик; підвищити надійність системи; уніфікувати окремі підсистеми управління і їх блоки; скоротити терміни розробки і доведення системи. Адаптивні методи використовуються для рішення задач, в яких відсутня інформація про характер і умови функціонування об'єкта, а також у випадку неможливості або недостатньо повної формалізації апріорних даних.

В загальному випадку процес синтезу адаптивної системи можна розбити на декілька етапів [2, 4]. Спочатку формується мета управління і виказуються вимоги до структури математичної моделі об'єкту. Для цього використовується апріорна і/або експериментальна інформація. В більш загальному випадку синтез системи зв'язаний з рішенням задачі структурної ідентифікації. На другому етапі визначається структура керуючого пристрою. Далі здійснюється вибір алгоритму адаптації параметрів регулятора. На заключному етапі проводиться обґрунтування прийнятого алгоритму.

Ідентифікація об'єкта зводиться до визначення структури і параметрів моделі за спостережуваними даними (входу та виходу об'єкта) та наявної апріорної інформації. Всі існуючі підходи до ідентифікації розбиті на дві групи – статистичні та множино-функціональні (детерміновані). Указані класи розрізняються урахуванням природи збурень (перешкод), що діють на систему, і отриманими оцінками. Для статистичного підходу висувалися вимоги до структури моделі об'єкта, а відносно всіх невизначених факторів і перешкод передбачалось, що вони носять випадковий характер [5]. Незважаючи на велику різноманітність алгоритмів і методів ідентифікації не існує процедур регулярного синтезу структури моделі [2], що пояснюється складністю та різноманітністю об'єктів управління, поганою вивченістю процесів, які мають перебіг в об'єкті.

Література

1. Коршунов Ю.М. Математические основы кибернетики. Москва: Энергия, 1980. 424 с.
2. Димова Г.О. Методи і моделі упорядкування експериментальної інформації для ідентифікації і прогнозування стану безперервних процесів: монографія. Херсон: Видавництво ФОП Вишемирський В.С., 2020. 176 с.
3. Литвинов В.В., Марьянович Т.П. Методы построения имитационных систем. Киев: Наукова думка, 1991. 120 с.
4. Карабутов Н.Н. Адаптивная идентификация систем: Информационный синтез. Москва: КомКнига, 2006. 384 с.
5. Гроп Д. Методы идентификации систем. Москва: Мир, 1979. 302 с.